

Chotyňáček

Ročník 27

Březen 2019

ZDARMA

**Před 100 lety začal učitel Josef Jireš vyučovat v české škole
- 1. 10. 1919.
30 let od Sametové revoluce.**

Usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Chotyně konaného dne 19. února 2019

Obecní zastupitelstvo po projednání:

1. Bere na vědomí, že zasedání se zúčastnilo 13 členů zastupitelstva.

2. Schvaluje všemi hlasy přítomných přebytečný rozpočet obce na rok 2019, kdy příjmy jsou ve výši 18 297 200,- Kč, výdaje 16 510 043,- Kč, financování je mínus 1 636 104,- Kč, což je splátka jistiny úvěru ve výši 1 636 104,- Kč, celkem výdaje včetně splátky jistiny jsou ve výši 18 146 147,- Kč. Financování je mínus 151 053,- Kč (přebytek rozpočtu).

Rozpočet na rok 2019 dále v Chotyňáčkovi.

3. Schvaluje všemi hlasy přítomných předložený rozpočet na rok 2019 Základní školy a Mateřské školy Chotyně, příspěvkové organizace. Příspěvek obce na rok 2019 je ve výši 852 000,- Kč. Celkově se jedná o rozpočet, kdy příjmy jsou ve výši 10 214 764,- Kč a výdaje ve výši 9 944 164,- Kč. Financování rozpočtu mínus 270 600,- Kč.

4. Schvaluje 11 hlasy (2 se zdrželi) zařazení všech návrhů 1 – 6 (a.b.c.) do 2. změny územního plánu obce Chotyně.

Zastupitelé schvalují pořízení 2. změny územního plánu obce Chotyně. Jako pořizovatele 2. změny územního plánu schvalují Magistrát města Liberce, odbor hlavního architekta, oddělení územního plánování jako příslušný Úřad územního plánování pro ORP Liberec a zaslání žádosti o pořízení 2. změny územního plánu.

Dále zastupitelé schvalují Janu Mlejneckou, starostku obce, jako určeného zastupitele obce pro jednání s pořizovatelem ve věcech územního plánování.

5. Schvaluje všemi hlasy podat žádost o dotaci z Libereckého kraje z Programu 8.5 Podpora předcházení vzniku odpadů, jejich opětovného použití a podpora sběru a využití bioodpadů, kde je účel podpory Pořízení domácích kompostérů.

Požádáme o dotaci na 40 kusů kompostérů JRK Premium, které jsou kvalitní, mají 10 let záruku a životnost 20 let. Cena jednoho je 3 839,- Kč. Požádáme o dotaci ve výši 70% celkových nákladů. Následně budou kompostéry odprodány zájemcům za 1 000,- Kč.

Realizace bude pouze v případě, že dotaci od Libereckého kraje získáme. Rozhodnuto by mělo být na konci května 2019.

6. Schvaluje všemi hlasy podat žádost o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj na celkovou rekonstrukci obecního úřadu – střecha, fasáda a dvůr. Jedná se o možnost získat dotaci ve výši 70% celkových nákladů. Dle předložených rozpočtů jednotlivých nákladů se jedná o celkovou částku 1 918 184,- Kč, odečíst se musí 115 779,- Kč, což je zpevnění plochy části dvora OÚ, který je ve vlastnictví soukromé osoby. Dotace, o kterou budeme žádat, bude ve výši 1 261 684,- Kč.

Žádost o dotaci zpracována a podána a teď už jen budeme doufat, že se podaří peníze získat.

7. Schvaluje všemi hlasy podat žádost do programu Podpora jednotek požární ochrany obcí Libereckého kraje na dovybavení JSDH – 4 ks svítlna Survivor Streamlight (31 236,- Kč), 10 x ochranný oděv DEVA Bushfire (77 320,- Kč).

8. Schvaluje všemi hlasy dar ve výši 300,- Kč na osobu chotyňáků Svazu postižených civilizačními chorobami v ČR, z.s. z Hrádku nad Nisou. Celkem se jedná o částku 5 100,- Kč.

V různém ještě zastupitelé rozhodli, že v prostoru po zubní ordinaci v DPS bude byt.

Připomínáme si naši chotyňskou historii *Ze vzpomínek ing. Jana Dvořáka*

Moje první skutečné místo

V létě roku 1962 skončila moje studia na agronomické fakultě Vysoké školy zemědělské v Praze. Abychom nemuseli na dva roky na základní vojenskou službu, museli jsme ještě složit závěrečné zkoušky z „vojenské přípravy“ na kterou jsme chodili po čtyři roky studia každou středu a každý semestr jsme mimo civilních předmětů museli ještě skládat zkoušky z vojenských předmětů. Bylo krásné léto 1962, zkoušky jsme udělali skoro všichni a Klatovy jsem si po tom měsíci zamiloval. Takže jsem 3. září narukoval na půlroční „vojnu“. Povolávací rozkaz, jak se jmenoval papír, který mi přišel domů do Rumburku mi ukládal, abych se dostavil do Sušice. Naštěstí jsem si mohl vybrat místo posádky v Pošumaví a tak jsem zvolil Klatovy. Přestože jsem v uniformě strávil pouhý půl-rok, budu mít o čem vypravovat z této etapy až do konce života. To ovšem není cílem to-hoto vyprávění.

Vojna skončila 3. března 1963 a já jsem s kufrem a nejnnutnější výbavou vystoupil na nádraží v Hrádku nad Nisou z vlaku od Žitavy. Při mé první návštěvě na ředitelství statku jsem měl dohodnuto s ředitelem statku Ing. Šedivým, že nastoupím na hospodářství přímo v Hrádku nad Nisou u koupaliště a mým šéfem bude starý a zkušený „správce“ Lichtenberk.

Došel jsem tedy do vily, kde bylo ředitelství statku, starší korpulentní sekretářka mne uvedla k řediteli a zjistil jsem, že všechno je jinak. Usadili jsme se s ředitelem do bytelných kožených křesel po fabrikantu Millerovi, „šéf“ popotáhl z nezbytné cigarety a stručně mi oznámil, že nastoupím na nejlepší jejich hospodářství na Grabštejn. Sekretářka mezitím zavolala na Grabštejn a zanedlouho se u ní hlásil usměvavý traktorista Škoda, že mne odveze. Adam Škoda jezdil se starou škodovkou (traktor s pohodlnou boudou pro dva závozníky a traktoristu).

Z Hrádku na Grabštejn je to docela blízko. Jakmile jsme vyjeli na kopec nad Hrádkem, vynořil se vpravo za pastvinami s ovocnými stromy hrad Grabštejn. Impozantní pohled! Přijeli jsme na velkostatek, kterému vévodil obrovský špejchar. Vedle něho mostní váha s domečkem přilepeným ke špejcharu. Vedoucí Kolínský už na nás čekal. Vyskočil jsem z traktoru, vyndal kufr a představil se. Rudolf Kolínský byl vysoký, šlachovitý padesátník. Představil mě menšímu člověku s čibukem a velkou pracovní zástěrou. Byl to, jak jsem rychle poznal, velice důležitý muž na hospodářství.

Josef Novák byl předtím na blízké vojenské posádce v zámku „finančákem“. V hodnosti majora v záloze přešel na hospodářství a bydlel hned vedle váhy v domě, který dříve patřil poklasnému velkostatku za Clamm-Gallase.

Kufr jsem nechal u něho a s vedoucím, tedy tehdy užívaným archaickým názvem „správcem“ Kolínským jsme šli do kanceláře hospodářství. Po dřevěných schodech jsme vylezli do patra velkého kravína, kde byla kancelář. Vedoucí mne představil jako nového „adjunkta“. Znělo to dokonce lépe než agronom-začátečník. U pracovních stolů v jednom „kanclu“ seděly dvě účetní : vždy zamračená Marta Kostelencová a kyprá, usměvavá Boženka Mlynářová v mém věku. Hladce vyholený mechanizátor mírně kulhal a představil se jako Franta Pátek (později jsem poznal, že to byl miláček žen). Posledním byl malý zootechnik, který se jmenoval Rudolf Zeman.

Sešli jsme do dvora a správce zamířil do kovárny proti přízemnímu domku. Kovář se představil jako Ruda Vlk. Stisk měl pořádný. Správce mi dal povlak na slamník a se slovy: „nacpi si ho ve stodole žitnou slámou“ nás opustil. Kovář mi ukázal vnitřek domku. V přízemí byla třídírna vajec. Hezká blondýna okolo padesátky byla paní Vernerová. Dobře si ji zapamatujte, ještě na ni dojde.

V patře byly tři místnosti. Byl to domek bývalého zahradníka velkostatku. Ve dvou

menších místnostech bydlel kočí Franta Jurčišín a praktikant z Jablonecka Bohouš Sochor. Na mne připadla velká místnost s tlustými stěnami. Společně s kovářem jsme vybrali z hromady železného šrotu kamínka Petri a železnou postel. Slamník jsem si nacpal voňavou žitnou slámou (mlátilo se tehdy ze snopů (mlátičkou MA 90). Došel jsem pro kufr k panu Novákovi a správce už na mne čekal na svém motocyklu Jawa, říkalo se mu „pérák“ (tomu motocyklu, aby nebylo pochyb).

Vyjeli jsme na obhlídku katastru. Dnes už by to málokdo poznal. Území bylo vymezeno trojúhelníkem státní hranice a katastry obcí Grabšten, Oldřichov na Hranicích a Uhelná. Byl jsem překvapen polohou a kvalitou polí i luk a pastvin. Mezi Statkem a Oldřichovským dvorem vedla malebná cesta s alejí ovocných stromů. Asi 1 km od grabštejského dvora byla obrovská polní stodola. Všechno bylo velice praktické.

Oldřichov je vesnice, kde na jedné straně Oldřichovského potoka je naše území a na druhé straně je polská vesnice Kopaczow. Na polské (dříve německé) straně se na obzoru tyčily velké, výstavné statky. Na naší straně v dolní části obce byl vlastně jen čtvercový areál dvora a za ním nový prasečák. Na horní straně Oldřichova byly i na naší straně velké statky. Začali jsme s prohlídkou u Říhů, což bylo v jakémsi „vinglu“, kde se hranice lámala kolmo směrem k Uhelné. Starý pan Říha se s Kolínským dobře znal a sedli jsme si u stolu v „šenku“. Říha totiž provozoval také hospodu, ale ta scházela na úbytě blízkostí hranice. Poláci totiž denně vláčeli zoraný pás podle státní hranice.

Prohlídli jsme pak ještě menší stáje u Svatých, Matoušů, Lizáků atd. a vrátili jsme se na Grabštejn. Vedoucí Kolínský bydlel sám v jedné ze dvou nových „čtyřbytovek“ u silnice.

Měl velkou autoritu a praxi. Na Grabštejn přišel z jiného velkostatku - ze Lvové u Jablonného v Podještědí. Bohužel už tehdy ho-

dně pil a o deset let později tragicky skončil.

Přišel duben, já se zabíhal a práce mne velice bavila. Tehdy bylo na hospodářství pár traktorů, ale hodně (12 koňských potahů). Také na polní práce tu bylo dost starších žen i mužských pomocníků. Dostal jsem svůj první služební motocykl, „páni kočové“ mi připravili jednu kobytku na ježdění a tu jsem zapřahal i do bryčky.

Moje „rajtování“ skončilo ale brzy. Jednou jsem sedlal kobytku a protože bylo málo místa, chtěl jsem nasednout do sedla z druhé strany než obvykle. Jenže když jsem měl nohu ve třmeni, tak kobytku popošla. Moje noha nahoře ve třmeni, levé koleno se sunulo po zemi a nebýt kočího opodál, nevím, nevím! Skončilo to rajkami s prodřeným kolenem. Páni kočové mi totiž neřekli, že kobyta je na jedno oko slepá a lekla se!

Přišel svátek Rudolfa, to je 17. dubna. A to jsem poznal, jak to na statku „chodí“. Mimo pana správce Kolínského tu byli ještě kovář VlK, zootechnik Zeman a pan Vaníček, který dělal se ženou na odchovně selat. Pil jsem velice málo a tak jsem to „ustál“.

Jaro se otevřelo naplno a moje bydlení bylo snesitelnější. V březnu jsem topil hodně, ještě ve 23 hodin jsem tam měl 30 stupňů, ale ráno byla na zdech jinovatka. Na obědy jsem chodil do malé „závodky“ hospodářství a večer na pivo i mariáš do zámecké hospody u rybníka, které se říkalo Colorado a chodili tam hodně z vojenské posádky.

Na konci dubna jsem se oženil a potom převzal klíče k bytu 2+1 v bytovce po veterináře Broncové. Dveře byly sice zničené od její chovné stanice boxerů, ale pohled na panorama Lužických hor s výrazným Hvozdem, to bylo něco! Život nám s Věrou začal.

Příště vzpomínka na grabštejský špejchar.

Co budeme letos dělat

U mateřské školy již začaly dvě akce - vydláždění celého prostoru u vchodu do MŠ a ještě se spraví schodiště a zdi podél schodiště.

Na zahradě MŠ na betonové ploše vzniká moc hezké hrací místo. Dále dojde k úpravě písčoviště a bude zakoupen domeček na hračky.

Ve škole dojde během hlavních prázdnin k vybroušení a nalakování parket ve dvou třídách a k vymalování celé školy.

Na naší středové ploše se budeje workoutové hřiště. V současné době jsou položeny základy. Dokončeno by mělo být začátkem dubna.

Prostor po zubní ordinaci v Domě s pečovatelskou službou předěláme na byt.

Rekonstruujeme byt 1 + 3 v č.p. 151 Chotyně.

Také nás čeká celý střed obce v rámci akce ČEZu, který bude dávat elektřinu do země, osadit novým veřejným osvětlením–mělo být hotovo již v minulém roce, ale protože je také třeba rekonstruovat vodovodní řad od školy směrem na Dlouhou mez, muselo se počkat na vyřízení všech možných i nemožných stavebních povolení. Tak doufejme, že letos vše zvládneme.

starostka

Dary na sportovní činnost v roce 2019

Žádosti se podávají do pondělí 15. dubna 2019 do 16. hodiny na Obecní úřad Chotyně.

Jednotlivci podají žádost volnou formou, kde budou uvedeny sportovní výsledky v roce 2018 a plán sportovních akcí na rok 2019.

Sportovní oddíly v žádosti také psané volnou formou uvedou, na co dar chtějí použít, pokud dostaly dar v roce 2018, na co ho použily a počet členů.

Žadatel musí být starší 18-ti let a nesmí mít u obce žádný dluh!!!

Poesie a povídky Pana Mirka Černého Jarní

Když vlahý vítr zavál z hor
a vzbudil buky, javory a břízy,
i pavouka co svoji přízí,
hned omotával stébla trav,
jež po zimě tu zbyla,
by ožila a třpytila se v rose,
jak káže jara mrav.

Tu první vlahou noc
pak protančily víly
a z palouků tam v lese,
dál ozvěnou se nese
po celíčském kraji,
že paní Zima končí
a květy s láskou spojí,
zas kouzelný čas v máji.

LESÁNEK

Letošní, mimořádně tuhá zima jen nerada opouštěla svoji krutovládu. Ve stínu ještě ležela pole špinavého sněhu, ale tam, kam sluníčko dosáhlo hřejivými paprsky, prorážela polehlou stařinu první jarní zeleň.

Vracel jsem se z obchůzky revíru a zkracoval si cestu údolím Borovenského potoka, nechávaje se občas zahnat jeho rozlitými vodami do strmých jedlových strání. Překónával jsem vývraty stromů i náplavy a skákal z kamene na kámen, ale hlavně dával pozor, abych si v téhle pustině nezlomil nohu. A pak se stalo, uklouzl jsem. Křaplo to pěkně, koleno i pažba pušky, lehounké „osmadvacítky“ vzácného daru od přítele. Sedím teď na mokřém kameni a prohlížím střídavě obojí postižené. Sláva, pažba je celá, zato v kalhotách díra a koleno začíná hrát všemi barvami. Vrátit se na silnici je daleko i pozdě, poslední autobus odjel před hodinou. Pohybuji opatrně nohou, nic nechrupe ani nepíchá, je to jen zaplat'pánbůh pěkně naražené. Mám v brašně obinadlo pro podobné případy nebo uštknutí zmijí, kterých je zde hodně. Namočím hezky kapesník, koleno obváži a řádně utáhnu a...

Na protější stráni se něco pohnulo. Zapomněl jsem na samaritánský úkon a zaměřil se do míst, odkud pohyb vyšel. Nic, přelud nebo pozdní reakce na zranění. Nikoliv. Za velkým, mechem porostlým balvanem se objevil malý, snad kdysi bílý pes, foxlík nebo něco podobného. Sestupoval pomalu příkrou strání k vodě a silně napadal na levou přední nohu, pak zalehl a hltavě pil. Lehounce jsem hvízdal. Zvedl hlavu a pozorně se rozhlížel,

pak mě uviděl. Zavolal jsem na něho a neutekl, nebyl to tedy pytlák, po kterém bylo stříleno. Pobíhal zmateně podél rozvodněného potoka a snažil se ke mně dostat. Proud však byl v těchto místech příliš silný a on již zřejmě neměl dostatek síly ani odvahy. Prohlížel jsem si ho přes vodu a hledal vhodné místo, kudy bych se dostal na druhou stranu. Nakonec jsem přešel po padlém stromu a tak jsme se sešli. Vrtěl proutkem na všechny strany a zvědavě mě očíhoval. Byl vyhublý, zmazaný od žluté hlíny a přes celou plec se mu táhla zaschlá, tržná rána. Od jezevce nebo divočáka? Počkej kamaráde, moc mě neolizuj, bůhví s kým ses popral a jsi-li vůbec očkováný proti vzteklině. Dal však jasně najevo, že si mě našel a tak jsme kulhali k domovu oba dva a bylo nám veseleji.

Doma jsem psa ošetřil, umístil v kotci a rozhlásil jeho nalezení po celém okolí. Nikdo se však nepřihlásil, a protože byl darem lesa, dostal jméno Lesánek. Během léta se z Lesánka vyklubal docela šikovný pes, i když poslušností zrovna neoplýval. Miloval cukr, rád honil kočky a nenáviděl pach černé zvěře. To ostatně mohlo vysvětlovat i původ dřívějšího zranění.

Minula jelení i dančí říje. Vítr sklídlil ze stromů listy a kvíčaly poslední jeřabiny, nastala zima a s ní jako svátky všech myslivců přišly i obnovy. To je tak, že do rána napadne čerstvý sníh a poslední stopy zvěře ukáží, ve kterém úkrytu se před denním světlem schovala. A tak můžete ze sněhu vyčíst, kolik a jaké zvěře v revíru máte, zda je lovná a nebo vyžaduje zvláštní péči a ochranu. V tu dobu každý správný myslivec sejme z věšáku pušku a pověsí na něj práci, i kdyby byla bůhvíjaká, protože ty „akorátní“ obnovy za celou zimu spočítáš lehce na prstech rukou.

V tu dobu se toulal krajem velký kňour, podle očitých svědků kolem dvou metrů. Střílelo po něm několik šťastlivců, ale kule se mu jako zázrakem vyhýbaly. Snad jen ta, která by byla ulitá o svatojánské noci s pří-

měsí netopýří krve, by trefila do černého. Bohužel, od doby, kdy tyhle recepty zaručeně platily, jsme byli daleko. Říkalo se mu „Pepík“ od jedné naháňky, kdy znenadání vyrazil z obstoupené houštiny a svezl na svém štětinatém hřbetu polesného stejného jména. Byl hned tady, hned tam a přeběhnout za noc třicet kilometrů, nebyl pro něho žádná zvláštnost. Každý toužil alespoň ho uvidět, natož ulovit, a tak celý kraj stopoval, číhal a podával zaručené zprávy, kde zrovna je. Jenže z těch si milý divočák dělal zřejmě legraci, protože byl právě někde jinde.

Byla sobota, nějak kolem půlnoci, dělali jsme uzávěrku měsíce. Od netěsných kamen i tabákového kouře pálily oči a drobounká čísla přeskakovala do nesprávných sloupců a nutila k početním chybám. Konečně někoho napadlo otevřít okno a hle, jakoby někdo cukroval, sypal se shůry krásný bílý snížek. Hurá, končíme s prací, protože ráno může být obnova. A byla.

Vyrazili jsme ještě za šera, každý do určeného úseku lesa, abychom se ve stanovenou dobu opět sešli a podle poznatků ze stop rozhodli, zda půjdeme lovit nebo se vrátíme k nudným číslům.

Obcházel jsem již druhé oddělení se spoustou houštin a stále nic, co by nás zajímalo. Několik zajíců se zabydlelo v jedlových náletech a kmotra liška proběhla bez zastavení. Lesánek vždycky strčil nos do nějaké stopy, chvíli ji blaženě „vychutnával“ a pak hlasitě odfrkl, až se sníh rozlétl na všechny strany. Náhle se zastavil, zavětřil a pak mě jako šílený táhl do velké a dosud neobeznané lesní houštiny. Počkej divochu, nejdeme nic honit, musíme všechny možné úkryty zvěře obejít a zjistit, zda do nich vešla, je-li do-sud na místě a je-li lovná nebo škodná. Bude-me-li mít štěstí, dojdeme pro ostatní, leč obstoupíme a ty se budeš moci vyřádit dle libosti.

A pak jsme u staré lesní školky narazili na stopu divočáka. Nikdy jsem nic podobného neviděl a už asi neuvidím. Velikost i hloubka svědčily o abnormálním vzrůstu i váze tvůr-

ce. Pepík! Panebože je tady a já na něho narazil. Musím rychle dokončit obchůzku houštiny a zjistit, zda nevyšel ven. Už vidím užaslé obličej starých lesáků a moje stopařské umění dosáhne nejvyššího uznání. Dívám se tedy poctivě před sebe, ale žádnou stopu divokého prasete, která by svědčila o tom, že opustilo úkryt, zatím nevidím. K uzavření zamýšleného okruhu zbývalo jen pár desítek metrů, když se na široké cestě v dobrém do-střelu objevil přímo před námi velký kňour. Pověst nelhala, je to kapitální kus, stojí a větří někam na druhou stranu. Pomalu doko-nčuji výkrok a současně sundávám pušku z ramena. Zbytečně, Lesánek nevydržel, bo-jovně zaječel a vyrazil kupředu. Současně vyrazí i divočák a jedním skokem mizí v hus-tém jedlovém náletu pod cestou, odkud zře-jmě vyšel. Sleduji v miřidlech kulovnice roz-kmitané stromky a pak se objeví černá hla-va. Prásk! Vef, vef, vef, zní houštinou lovec-ký pokřik malého foxlíka, který se při výpa-du zřejmě uvolnil z poškozené karabiny vo-dítka a teď statečně pronásleduje strašné-ho protivníka. Uvědomuji si nerovnost sil a v běhu zasouvám do komory pušky nový ná-boj. Štěkot zvoní z houštiny napravo a ne-vzdaluje se, pes zřejmě staví kance na mí-stě. Snad se ten blázínek bude držet od kňoura v uctivé vzdálenosti a nerozšíří čer-nou kroniku četných předchůdců. Prodírám se náletem a náhle si uvědomuji změnu, hro-znou změnu, je ticho. Obezřetně se rozhlí-žím po okolí, prst na spoušti. Kdyby tak vel-ký kňour odněkud zaútočil, neměl bych bez psa ve stísněném prostoru mnoho nadějí. Konečně přicházím na místo, kde pes divo-čáka zastavil. Rozdupaný sníh, žádná barva, ticho a klid, jen jedna sněhu zbavená jedli-čka se podezřele chvěje. A tam pod ní, po-divně strnulý a nahrbený sedí Lesánek. Sníh pod jeho tělem je rudá, kouřící břečka a stopy divočáka mizí v sypkém sněhu. Odklá-dám pušku a pokleknu ke psu. Je to zlé, vel-mi zlé, tentokrát nemohu pomoci. Párák di-vočáka přet'al poslední žebro a otevřel bři-

cho až ke slabině. Svlékám rychle kabát a balím psa do flanelové košile, i když vím, že zbytečně.

Uložil jsem ho pod bílou skálou a navršil nad ním kamennou mohylu, jak se pro state-čného bojovníka sluší. Divočákovi jsem vy-hlásil krevní mstu a probděl mnoho měsíč-ních nocí po celém revíru. Nikdy jsem ho však už neviděl. Ale boží mlýny melou sprave-dlivě.

Příští rok, v době chrutí - říje černé zvě-ře, i přes velké životní zkušenosti, zhloupl natolik, že vběhl za mladou bachyňkou pod kola nočního autobusu.

Řeklo by se, pro tak slavného kňoura smrt potupná a nemyslivecká, já však myslím, že to bylo za Lesánka.

Zpráva předsedy Mysliveckého spolku Chotyně

Vážení přátelé, naše dnešní VČS se koná v ro-ce , kdy si připomínáme 105.výročí provozov-ání myslivosti v Chotyni . Myslivost v obci Chotyně se traduje od roku 1914 , kdy Choty-ňští sedláci založili Honební společenstvo a to dle původního „Rakousko - Uherského „ zemského zákona o myslivosti z roku 1866 . Víme také , že jedním ze zakladatelů Honební společnosti byl sedlák Antonín Schwarc a lesním hospodářem byl lesní Buchal. Do této doby myslivost jako taková byla provozována Grabštejnským panstvím.

Ještě krátce se vrátím k historii , jak jsem se již v úvodu zmínil v roce 1914 bylo založeno Honební společenstvo , v období 2 světové vá-lky až do roku 1947 nejsou dochovány žádné záznamy o existenci myslivosti , pouze zmín-ka , že honitbu měl v držení továrník Wun-derer ze Železného Brodu. Po skončení války byla v roce 1948 obnovena činnost Honebního společenstva a honitbu po dobu jednoho roku provozovalo JZD. Koncem roku 1949 byla u-stavena Lidová myslivecká společnost, kde došlo ke spojení revíru Chotyně a Dolní Suchá až do konce roku 1952 , kdy došlo k nesho-dám a následnému rozdělení . Od ledna 1953 byly vytvořeny společnosti dvě , jedna hospo-dařila v honitbě Dolní Suchá a druhá pod hla-vičkou JZD v Chotyni . V roce 1954 Lidová myslivecká společnost Chotyně začíná hospo-

dařit samostatně bez závislosti na JZD. Od roku 1992 do roku 2014 na podkladě zákona došlo celkem ke 3 změnám, v roce 1992 byla Lidová myslivecká společnost Chotyně změněna na Myslivecké sdružení Chotyně, v roce 2007 byla Mysliveckému sdružení Chotyně přidělena přípona o.s., k poslední změně došlo v roce 2014, kdy Myslivecké sdružení bylo přejmenováno na Myslivecký spolek Chotyně z.s..

V roce 2003 byla opět obnovena činnost Honebního společenstva v Chotyni, od kterého má Myslivecký spolek Chotyně pronajatou honitbu na podkladě uzavřené smlouvy o nájmu honitby dle zák.č.449/2001 Sb. o myslivosti. Současný Myslivecký spolek Chotyně (má 22 členů a 3 hosty), hospodaří v pronajaté honitbě o celkové výměře 1.402 ha honebních pozemků kde 1/3 se nachází v chráněné krajinné oblasti Lužické hory, MS sousedí s MS Hrádek n.N., MS Rynoltice, MS Bílý Kostel.

Ještě se musím vrátit do historie, co výrazně ovlivnilo a ještě ovlivní dění v našem spolku: - 1974 došlo ke koupi pozemku a stavby (skládku) č.p.29 na pozemku p.č.19 od JZD, na podkladě smlouvy o prodeji mezi MS a JZD bylo provedeno finanční vyrovnání za pozemky a skládek, potud vše v naprostém pořádku ale bohužel následně došlo k zásadní chybě, nebyl proveden zápis změny vlastníka v KN

- 1989 /11 po sametové revoluci nastalo období restitucí - navrácení majetku, což je celkem pochopitelné a logické, ale nepochopitelné pro mě a určitě i pro Vás je, že vlastníkem jednoho pozemku jsou dva majitelé OÚ 3/16 + pí.Pourová 13/16, nebo Pourová a PF a některé pozemky jsou pí.Pourové.

V minulosti jsme se přes správce majetku paní Pourové firmou Limit zast. Ing. Zlámalovou pokoušeli dát věci do pořádku, jednalo se o pozemky kolem chaty Hubertky a skládek. Několikrát jsme oslovili paní Pourovou s návrhem na pronájem pozemků a skládku. Byli jsme to my, kdo šel problému naproti, my jsme udělali ten první krok a navrhli smlouvu o užívání nemovitosti, uzavření nájemní smlouvy popř. odkoupení pozemku včetně skládku. Zajistili jsme znalecký posudek, pasport stavby, geometrické zaměření, ale bohužel bez jakékoliv odezvy. A aby to nebylo tak jednoduché, došlo k úmrtí paní

Pourové a veškerý majetek je dnes předmětem dědického řízení.

Mým dnešním úkolem je zhodnocení - bilancování naší činnosti za uplynulý rok, bude stručné, neboť podrobněji se naší činností budou zabývat další členové výboru a revizní komise. K samotné činnosti našeho MS v roce 2018 mohu uvést, že se členové a příznivci myslivosti aktivně podíleli na brigádách pro MS. Evidenci brigádnických hodin nevedeme, považujeme to za zbytečnou statistiku, která nám nic nevyřešila a nevyřeší. Je na každém členovi a jeho rozhodnutí, jakou měrou se zapojí do dění a kolik volného času věnuje MS. Máme mezi námi jedince, kteří dělají pro spolek maximum, ale máme i takové členy, kteří by si měli sáhnout do svědomí a položit si otázku, čím jsem pro spolek prospěšný, zda se jenom neveze, když čerpá veškeré požitky vyplývající z naší činnosti.

V roce 2018 se naši aktivní členové zaměřili zejména na - chatu Hubertku a její okolí, kde byla prováděna údržba a to sekání trávy, prořez vzrostlých a poničených stromů, opravy a údržba skládku včetně okolí a v neposlední řadě provedení nátěru podhledu verandy, balkonů a dřevěného obložení chaty Hubertka. V uplynulém roce jsme dokončili zastřešení chladicího boxu včetně vybavení, úkol to nebyl jednoduchý hlavně po finanční stránce. Myslím si, že rozhodnutí zakoupit chladicí box bylo správné, byl to krok správným směrem. Dnes je to chloubou našeho spolku, ale hlavně je to potřebné pro uchování zvěřiny v letním období.

- na úseku myslivosti - provedli jsme nákup a závoz krmiva včetně medicínálního lizu do slanisek. Z důvodu klimatických podmínek (enormně suchého roku) byly zhotoveny a rozmístěny napáječky, v průběhu roku byla opravena krmná zařízení, posedy a kazatelny pro pozorování a lov zvěře. Myslím si, že naší činností jsme udělali vše pro to, abychom minimalizovali škody na lesních a zemědělských kulturách. Jsem přesvědčen že se nám to vesměs daří. Co se týče lovu, jsou lokality, kde se opravdu nedá nic dělat. Je to hlavně z bezpečnostních důvodů, kde i přes veškerá opatření, která během mysliveckého roku provádíme, nejsme zrovna jako myslivci v oblíbení. Nevyhneme se bezdůvodných písemných

stížností občanů, slovního napadání a v neposlední řadě maření honu házením petard.

- propagaci myslivosti u veřejnosti - během roku pořádáme několik akcí jako jsou naháňky pro naše myslivecké přátele. Každoročně pořádáme Myslivecký ples v Chotyňské sokolovně, který si zajišťujeme - od výzdoby a úklidu sálu, prodeje vstupenek, tomboly, občerstvení a zajištění zvěřiny, včetně kulturního programu. Každý rok se snažíme zpestřit průběh plesu doprovodným programem, z historie (pasování na myslivce, módní přehlídka, vystoupení Felixe Slováčka, ukázka troubení myslivecké signály v podání trio Duda nebo předtančení) . Domnívám se, že vzhledem k vyprodanému sálu i k reakcím, které jsou bezprostředně po ukončení plesu, můžeme konstatovat za vydařenou akci a finanční obnos z této akce není do naší pokladny také nijak zanedbatelný.

K propagaci myslivosti jsme uspořádali tradiční den otevřených dveří, kde se občanům snažíme přiblížit celoroční práci nás myslivců a našeho spolku, kterou prezentujeme promítáním videa doplněnou panelem s fotografiemi o činnosti spolku. Samozřejmě, že den otevřených dveří se neobejde bez myslivecké kuchyně, tomboly a co nesmí chybět hudební skupina K-Music pod vedením Standy Keita. Každoročně v měsíci březnu pořádáme setkání manželek a přítelkyň Chotyňských myslivců pod názvem MDŽ (myslivecký den žen), kde se jim snažíme během dne vynahrádit to, co nám tolerují po celý rok .

Nedílnou součástí naší prezentace jsou internetové stránky spolku, které najdete pod www.mschotyne.cz Tyto stránky se snažíme pravidelně aktualizovat a to nejenom pro členy, ale i pro širokou veřejnost, kterou chceme takto informovat o připravovaných akcích a dění v našem MS.

Jindřich Kynych

Kontejner na stavební suť

Opět jsme nechali přistavit kontejner na stavební suť.

Čistou stavební suti vhodnou k recyklaci se rozumí: cihly, beton, omítka, keramika, dlaždice, kameny, asfalt.

Mezi čistou stavební suti **NEPATŘÍ** například dráty a kabely, papíry (např. pytle od

cementu), rákos ze stropů, PET lahve, plechovky a jiné odpady. Taky se nepatří polystyren a sádrokarton. Ten můžete dávat do kontejneru za prodejnu BETA.

**Sběrný dvůr již je otevřený
každou středu a sobotu od 14 do
16 hodin.**

**Na Obecním úřadu je stále
k dispozici permanentní
vstupenka do ZOO v Liberci.
Je pro 5 osob.**

**Spolek Dvaz žen Chotyně
pořádá**

MAŠKARNÍ PLES

V sobotu 16.3.2019

**od 20 hodin v sokolovně
v Chotyni.**

Hraje MAXBAND.

Téma: DIVOKÝ ZÁPAD.

Vstupné 130,- Kč.

**Připravena bohatá tombola,
jídlo, pití.**

Začínají fotbalové zápasy:

Muži:

Sobota 30.3. od 15.00 hod.

Chotyně : Hrádek nad Nisou B

Sobota 13.4. od 15.00 hod.

Chotyně : Višňová B

Mladší žáci:

Sobota 23.3. od 10.00 hod.

Chotyně : Stráž nad Nisou

Sobota 6.4. od 10.00 hod.

Chotyně : Chrastava

Přijďte podpořit naše hráče!!!

Vydává Obecní úřad Chotyně, registrační číslo
MK ČR U 11 793.